Avalon +Barevnej šál +sv.Kateřina
Blues opuštěnýho vlaku +Čí je to políčko
Budějický zvony +Píseň pro čaroděje
Co se tam bělá +Cukrářka
Damián +Darebná +Dej mi tón
Dívka jménem Žil +Tymián
Hodina usmíření +Stráň za tratí
Já +Já milou mám +Jantarová zem +Je půl
Ještě jednou +Jedenkrát +Watanay
Kdo ti zpívá +Košilenka +Kdyby mně tak bylo
Kouřovej signál +Krajino
Kytky stále voní +Na rozloučenou +Vzhůru do oblak
Mys Horn +Píseň malých pěšáků
Na červený listině +Vojanda
P.S. +Nápis na štítu domu +Záblatský louky
Padá soumrak bledý +Všech vandráků múza
Padlý anděl
Přijela jsem v cadillacu +Rána v trávě
Sbohem romantiko +Severní vítr
Svítej Bože svítej +Tak jsme vandrovali
V tej klášterskej hospodě +Picadeli +Ve zvonkách
Virginie +Ty já
Za ruku mě vem +V.cesty začk ránu +Zvon dál tu zní

Avalon

C Ami F C
1. Měl dům, v něm dvanáct sí - ní
Emi G
sám spával v koňských ží - ních
C Ami Emi F
každé ráno slýchal zvon
C G C
když se budil Avalon

2. Dal trávě léčit rány
a vítr vláčel brány
proplul s truhlou zlatých spon
do přístavu Avalon

C Ami Emi Ami
R: Příboj to vzdal už chybí jen sáh
C Ami Dmi G
dým jde z hor světla po nížinách
C Ami Emi F
proplul s truhlou zlatých spon
C G C
do přístavu Avalon

3. Sto dní pak z polí sklízel
kámen, pot a svízel
pod korouhví nestál on
když vítězil Avalon

R: Příboj to vzdal...
první v cíli nestál on
když vítězil Avalon

Má dům, v něm dvanáct síní
sám spává v koňských žíních
každé ráno slýchá zvon
když se budí Avalon

Barevný šál

C Ami Dmi G
1. Dej na hrob můj barevný šál,
Ami Dmi F G
odpusť mi hřích, já se hrozně bál,
C Dmi E^7
dál chci se prát, i když prohrávám,
F G F C G
ve chvíli té, když zhasínám.
C Dmi E
*: A do dlaní dej mi slunce žár,
Dmi G F C
dej listopad, v něm listů pár.

2. Jak bílej sníh tu vyhlížím,
já měl rád smích, taky dívčí klín,
do vysokých trav chodíval jsem k ní
navečer, když snad každej motýl spí.

3. Dej na hrob můj barevný šál,
odpusť mi hřích, já se hrozně bál,
odcházím rád, nemám dost už sil,
jak psanec dál bych tu věčně žil.

*: A do dlaní dej slunce žár,
a na hrob můj barevný šál,
a na hrob můj barevný šál.

Svatá Kateřina

C Gmi F C

C Gmi
1. Svatá Kateřina hudcům housle bere,
Emi G^7
bílý koně žene do strání,
F C
pryč z našeho domu, až na samou horu
G^7 C
písně z duše vyhání.

2. Svatá Kateřina housle zavěsila,
od našeho domu odchází,
abysme nemohli vyndat jiný z truhly,
všechny klíče rozhází.

3. Svatá Kateřino, přines hudcům jaro,
až za pecí budeš se jim zdát,
klekni na tu horu, vyžeň spáče dolů,
aby mohli spolu hrát

Blues opuštěnýho vlaku

C F C
1. Když je doba deštů, stojím za oknem,
Dmi G
světlo smutně bliká v pokoji,
C F C
chci dát sbohem městu na chviličku jen,
D7 G
dlouhá zima za nic nestojí.
C F C
Zahoukání vlaku, kterej projíždí,
Dmi G
zanechá jen slzu na duši,
F C Ami
v kostkovaným saku podobám se draku,
D7 G
co si hlavu v kleci rozbuší.

F G Ami Dmi
R: Na železný koleje už padá stříbro hvězd
G C C7
a tma jako v ranci nebyla tvůj ideál,
F G Ami Dmi
zas projet stovky štací a vidět spousty měst
G F G C
a jednou za rok zastavit se tam, kde sis to přál.

2. Tak si představuju dnes jako včera
malý opuštěný nádraží,
sem tam přešlapuju, sem tam zvečera,
v ruce lístek a mráz v podpaží.
Zahoukání vlaku, kterej projíždí,
zanechá jen slzu na duši,
že někdy zklamání je jak umírání,
to se přeci říkat nesluší.

R: Na železný koleje ...

Čí je to políčko

Ami F E
1. Čí je to políčko, pole neorané
G Ami F E
pase tam Pepíček čtyři koně vrané
Ami F E
čtyři koně vrané a páté hříbátko
G Ami E Ami
nese mu Andulka v náručí děťátko

2. Proč to za mnou neseš, dyť to moje není
chodili za tebou dva mládenci jiní
chodili, chodili, tys chodíval taky
oni milovali, tys miloval taky

3. Slibovali jste mně, že mi dáte dceru
když je podvedená, já si ji nevemu
slibovali jste mně kravičku s telátkem
a teď mi dáváte dcerušku s děťátkem

4. Oves jsem zavoral, ale nesvláčil
padla mně kobyla, tak jsem dosedlačil
když jsem nezahynul, když ta vojna byla
taky nezahynu, když už pominula

Ami F E
5. Když jsem nezahynul na těch našich lukách
G Ami E Ami
taky nezahynu mej Andulce v rukách

Budějický zvony

G C G
1. Kolik projdu dveří, kde mi řeknou zůstaň,
G^{7}maj C G
na den nebo na pár nocí, s námi klidně zůstaň.
Emi A Ami Hmi
Než se vítr ztiší třeba povídej a zůstaň
C Ami D/$^{f\#}$ D
nebo něco zahraj a pak jdi si nebo zůstaň.

D G
R: Budějický zvony do spánku mi buší,
D Ami^{7} C^{7}maj
všechny koně zbitý ve mně trha - jí,
D G
Budějický zvony zvoní: Poběž domů
D Ami^{7} Emi C^{7}maj G
na cestu mi k tomu pěkně zpíva - jí.

2. Kolik projdu srdcí kde mi řeknou zůstaň,
s písní na rtech po šestáku s námi klidně zůstaň.
Lidí je tak málo, aby řekli postůj chvíli.
To by se to hrálo kdyby láskou nešetřili.

R: Budějický zvony ...

Píseň pro čaroděje

Emi
1. Tvá kytara dohrála a nás polechtal mráz,
Emi Ami
možná že i strach nám bloudil po zádech,
D^{7} G Emi
do stanice snů a zdání.

2. Možná, žes byl opilej, z mých očí stavěl hráz,
proti moři bezpráví uprostřed skal,
lidských údělů a přání.

C Ami
R: Málo nás, vrať se smutný čaroději mezi nás,
D G Dmi^{7} Cmaj^{7}
z toulek po hvězdách a lánů větrných,
C Ami
málo nás, vrať se smutný čaroději zpátky zas,
D G Emi
láme se obilí ve stráních.

3. Koleje mých vrásek večer smejvá slanej déšť,
semafor tvých řas je ráno vysouší, končí jedna z her na lásku.

4. Morana tě odváží a ty se necháš vést,
jedna píseň po tobě mi zůstává, je jak utkaná z provázků.

R: Málo nás, vrať se smutný čaroději mezi nás, ...

5. Tvá kytara dohrála, já ve tvým náručí
byla prázdnej dům, kde nikdo neklepá, na rozbitá skla bez rámů.

Co se tam bělá

Dmi Dmaj^7 Dmi^7 Dmi^6
1. Co se to tam bělá, postýlka ustlaná,
Gmi^7 Gmi^6 Dmi^7 Ami^7/^{D}
leží tam syneček, hlava posekaná.

2. Z jedný strany leží z oceli šavlička,

z druhý strany sedí jeho frajárečka.

Bmaj^7 Ami^7 Dmi^7 Dmi^6 Bmaj^7 Ami^7 Gmi
V jedný ruce drží bílený šáteček, a v tý druhý drží zelený prouteček,
Bmaj^7 Ami^7 Dmi^7 Dmi^6 Bmaj^7 Ami^7 Gmi
bíleným šátečkem čelo mu utírá, zeleným proutečkem mouchy pryč zabívá.

3. Podej mě má milá šavli zrcadlovou,
já se jen podívám, jak mi líce blednou.
Šavli mu podala, honem vyskočila, na jeho srdéčku zradu pocítila.

4. Kdo ti moje milá, kdo ti tu radu dal,
abys vyskočila, věrně tě miloval.
Dala mi ji dala má stará matička, aby mě nesťala ta tvoje šavlička.

5. Byl bych ti, má milá, byl bych ti hlavu sťal,
aby po mý smrti žádnej tě nedostal.

Cukrářka

C F Ami
1. Seděla cukrářka pod píseckou bránou,
Dmi C B C
pojďte sem chlapci, já má cukrovanou.

2. Proč ty si cukrářko hubičku cukruješ,
pro tebe synečku, až k nám zejtra přijdeš.

3. Jedla bych jedla bych ty malé bobule,
co mě jich donese syneček v rukávě.

4. Pila bych pila bych, vody se mi nechce,
chtěla bych synečka, co je v novým městě.

5. Pila jsem pálenou, popálené pivo,
až moje nožičky chodily nakřivo.

^{6}. A ráno raníčko cukrářka cukruje,
pod píseckou bránou jinýho miluje.

Damián

Ami Hmi⁷ Emi
1. To se zdá, když vplétám ti do vlasů
Ami Hmi⁷ Emi
babí léto slétlo tak lehce k nám
Ami D G C
včera v bouři noc změnila jsi na krásu
Ami Hmi⁷ C
jak si přál pán z hor Damián.

2. To se smí, když tvé tělo zavoní
trávou plout a svlékat ti bílý šál
spolu svádět noc v zemi zralých jabloní
jak si přál pán z hor Damián.

R: To se zdá, když trůn se už kymácí
bude líp je dvůr květy zasypán
každý následník svoje sliby poztrácí
jak si přál pán z hor Damián.

3. To se má, když síla nás opouští
znovu jít a mít nebe dokořán
zbavit víru pout, bůh nám znovu odpouští
jak si přál pán z hor Damián.

R: To se zdá...

Darebná

Dmi B F
1. Mezi dvěma vršky hluboká dolina,
C B Dmi
přišla moje milá žalostná novina.

2. Žalostná novina, že musím vandrovat,
pověz mě má milá, kde mě budeš čekat.

F Dmi F Dmi
R: Darebná darebná, lásko jsi tajemná,
Gmi C Dmi A
kdo tu lásku zruší, běda jeho duši.

3. Řekni mě můj milý, kterou cestou půjdeš,
pověz mě můj milý, kde spávati budeš.

4. Tehdy já má milá budu nocovati,
až ve tvým srdíčku budu bubnovati.

R: Darebná darebná...

5. Už mě zabouchalo třikrát v mojim srdci,
jsou to všechno, milý, jen darebný řeči.

R: Darebná darebná...

Dej mi tón

G C G Kristofferson
1. Dej mi tón, budu zpívat a hrát písně zisků a ztrát,
D⁷
tyhle šlágry mi jdou,
G C G
dej mi tón, může falešný být jako omšelý hit,
D⁷ G G⁷
jako mizerná show.

C G
R: Znám velký mínus těch nocí a dní,
D G G⁷
velký mínus těch dal a má dát,
C G D⁷
jak vlastně žít, abych vyčítat nemusel vínu,
G
že mám je tak rád?

2. Dej mi tón, možná spíš budu spát, s písní, kterou mám rád,
vždycky líp se mi sní,
dej mi tón, teď mám žízeň jak trám, ráno sodu si dám,
a pak sejdu se s ní.

R:
R: Znám velký mínus těch nocí a dní, velký mínus těch dal a má dát,
nač vlastně pít a pak vyčítat vínu svou vinu a falešně hrát,
D⁷ C G D G
svou vinu a falešně hrát?

Dívka jménem Žil

C Hmi Bmaj^7 C
R: Dívko jménem Žil sbírám devětsil
Ami Hmi Cmaj^7 E
když tvé tělo objímám jak rosa kapky roníš
C Hmi Bmaj^7 C
dívko jménem Žil rád bych s tebou byl
Ami Hmi Cmaj^7
tvá vůně mě dojímá po čem asi voníš

Gmi B
1. Když voní sena tak to bys měla
Dmi Ami
zůstat mi ve snu o pár nocí dýl
Cmi G
jak závory mám ruce podél těla
Cmi G E
hlad po tvé moci ve mně zbyl

R: Dívko jménem Žil...

2. Vyveď mě ven z babylónu města
bossové muziky mi pijou lásku z žil
už nevím jak chutná polní cesta
kdy naposledy z potoků jsem pil
R: Dívko jménem Žil...

Divokej horskej tymián

D G D
1. Dál za vozem spolu šlapem,
G D
někdo rád a někdo zmaten,
G F$^{\#}$mi
kdo se vrací, není sám,
Emi G
je to věc, když pro nás voní
D G D
z hor divokej tymián.

2. Léto, zůstaň dlouho s námi,
dlouho hřej a spal nám rány,
až po okraj naplň džbán,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

D^7 G D G F$^{\#}$mi
R: Podívej, jak málo stačí, když do vázy natrhám
Emi G D G D
bílou nocí k milování z hor divokej tymián.

3. Dál za vozem trávou, prachem,
někdy krokem, někdy trapem,
kdo se vrací dolů k nám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

Hodina usmíření

Ami Emi Ami Emi
1. Kde pořád sílu brát nekrást a nežebrat
F G
já zchudlej Kolowrat chci trochu přízně
Ami Emi F
Tam u nebeskejch vrat až budem kralovat
G Ami
půjde zas o přežití a uhasení žízně.
F Ami G
Jak stáda ovcí my splašený zase nám zvoní.

F C Ami
R: Hodina usmíření nastává
F Emi F
pro všechny odpuštění nastává
C
čas velkých srdcí nastává
Ami
vláda tvých věcí nastává
F C
podání rukou nastává
Dmi C
a cesta stokou nastává.

2. Jsem starej dvěstě let znám ty co střílej nazpaměť
to je náš další slet po smutným flámu.
Není co závidět můj čas několik vět
je Kristus přibitej na falešným trámu.
Jak stáda ovcí my splašený zase nám zvoní.

R: Hodina usmíření ...

Stráň za tratí

G F C G
1. Jaro obrací voňavý stránky hledání
F C G
sen se nevrací, noci se mění v čekání
F C G
pro nás kolikrát jsem hrál a kouzlil duhu pro tvůj den
F C G
v očích jsem tě hřál a víno míchal se splínem

G Ami^{7} D
R: Stráň za tratí a jedno smutný ráno
G Ami^{7} D
nám nevrátí, co není dáno
C Cmi G
s jiným, s jinou krademe svůj čas
C Cmi G
míjení a stesk hluboko v nás

2. Slova kvetou dál, chodíme dál jen v oblacích
to, o co jsem stál, v cizích dlaních pálí jako sníh
spolu každej sám chytáme vítr do dlaní
osud staví rám pro naše věčný volání

R: Stráň za tratí...
...zůstaly v nás 2x

Já, písnička

Ami **G**
1. To já, zrozená z nemocných básníků,
Emi **Ami**
z tichých vět po nocích utkaná,
G
to já, zrozená, není mi do smíchu,
Emi **Ami**
když mám být pod cenou prodaná.

C **G**
R: Kdo vás obléká do šatů svatebních,
Ami **E**
holky mý ztracený, ztracený,
Ami **G**
ženich spí na růži, až někam pod kůži
Emi **Ami**
se můj strach do klína schovává.

2. To já, zrozená v hospodách na tácku
raněných ospalých milenců,
to já, zrozená, vyrytá na placku,
směju se po stěnách cizincům.

R:Kdo vás obléká ...

3. To já, písnička, ležím tu před vámi,
jenom tak, spoutaná tolikrát,
to já, písnička, provdaná za pány,
kteří pro lásku smí o mně hrát.

R:Kdo vás obléká

Jantarová země

Ami **C** **Ami**
1. Do splašenejch koní už zase lovci střílí,
C **Emi**
ulicí je ženou dolů k ohradám,
Dmi **Ami**
zítra jako vloni, hra je pro ně dohraná,
Dmi **Ami**
bujný hlavy skloní někam do trávy.

Dmi **Ami**
R: Krá, až si kabát změní,
Dmi **Ami**
krá, bílé vrány odletí,
Dmi **Ami**
krá, v jantarový zemi
F **Emi**
přistanou v jiném století.

2. Zamčený jsou stáje, kat už hřívy stříhá,
lovčí král je v kapli po stý korunován,
sníh pomalu taje, těla stromů se probouzí,
v jantarový zemi bude zas co pít.

R:

Já milou mám

D **Emi** **D**
1. Já milou mám daleko tam
Emi **F#mi** **A** **D7**
daleko, široko, sám nevím kam
G **F#mi** **A** **D**
daleko, široko, sám nevím kam

2. Má milá je za Dunají
já bych tam za ní šel, nevím kudy
já bych tam za ní šel, nevím kudy

3. Za Dunají černý kámen
má milá zbloudilá s tebou ámen
má milá zbloudilá s tebou ámen

4. Já milou mám daleko tam
tam mi ji odloudil pekelnej pán
tam mi ji odloudil

Je půl

G **Ami** **G**
1. Je půl a zvoní, voní pot mých koní
G **F** **Hmi** **D**
večerem je dívka Šaron brodívá
G **Ami** **G**
Je půl ta holka o klisnách jim brouká
G **F** **C** **G**
hřívy hladí hladký šíje objímá.

D **Ami**
R: Jsem její pán bratr a syn
Emi
milenec z ráje
D **Ami**
jsem její stín, raněnej kůň
Emi **D**
jeden ze stáje.
G **Ami** **G**
Je půl jak vloni, hlavu mou tma skloní
G **F** **C** **G**
před věčností když se v trávě ukrývám.

2. Je půl čas ržání, bolestí a milování
jako bič je dívka Šaron posedlá
Je půl čas díků, bije zvon a dál ze zvyku
znovu čekám až mý tělo osedlá.

R: Jsem její pán...
Je půl jak vloni, hlavu mou tma skloní
před věčností když se v trávě ukrývám

Ještě jednou

C **Emi^{7}**
1. Silnice končí u závor
Ami **Ami/^{G}**
zvonek si píseň odbíjí
Ami/$^{F\#}$ **Ami/^{F}**
podzimní vítr zvedá semafor
Dmi **G**
a léto pohár dopíjí
Fmaj^{7}
ještě jednou.

2. Spálená tráva u cesty
jak tváře mladé nevěsty
když místo horkých koláčů
nabízí tělo sekáčům

Fmaj^{7}
R: Ještě jednou
Emi^{7} **Ami Cmaj^{7}**
ještě jednou nebýt při tom sám
Ami/$^{F\#}$ Ami/^{F}
ještě jednou

3. Po slunci oči otáčí
všechny mé lásky na dálku
být sám mi prostě nestačí
stopnu si jinou lokálku

R: ...
F **C**
A pak zavřu krám

Jedenkrát

Ami **G**
1. Zase jsem nechal hlavu bůhví kde,
Dmi **F**
snad v oblacích, snad u tebe,
C **G**
no já vím, lepší už to se mnou nebude,
Fmaj^{7}
vždyť mě dobře znáš.

2. Snad jsem ji nechal u tebe na klíně
nemůžu říct, že jen tak nevinně,
bylas' jak ostrov na pusté pevnině,
v rouše Evině.

C **G**
R: Snad jedenkrát, snad za pár dní,
Dmi **C** **G**
odněkud z dálek, kde slunce už nezapadá,
C **G**
přiletí k nám pár bílejch vran,
Fmaj^{7}
jak posel naděje.

2. Je těžké lézt pro modré do nebe,
každý mi říká, tam cesta nevede,
no tak se ptám, proč bych vlastně žil,
kdybych uvěřil:

4. Že slovo chlapa už dávno nedělá,
a přátelství je už jen pověra,
no a láska, ta se včera někde válela,
vždyť za prachy jde dnes i důvěra.

R: Snad jedenkrát

D

Ho ho Watanay

D **C**
1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
C **G** **D**
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

D **C** **D**
R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
C **G** **D**
ho ho Watanay, kiokena, kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky,
vánek ho kolíbá, už nezpívá, už nezpívá.
R:
3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.
R:
4. V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.
R:

Kdo ti zpívá

C Emi
1. Kdo tě líbá krásná dámo,
A^7 Dmi G^7
do vlasů ti zanes' vítr stébla trav,
C Emi A^7
kdo ti chodí každý ráno,
Dmi G^7 Fmaj^7 Cmaj^7 G^7
utřít sladký slzy a z duše prach.

2. Pilas' málo krásná dámo,
teď už vím, že je to tvůj dávnej zvyk,
nikde v očích nemáš psáno,
jsi-li ryba ovce lvice nebo býk.

C Ami
R: Na dveře prázdný garsonky,
Emi Ami
reju to tvý jméno,
Dmi G^7 Cmaj^7
se kterým se na rtech probouzím,
Dmi
a když soumrak padne na mý záda,
Cmaj^7
noc je jako čokoláda,
Dmi Cmaj^7 Fmaj^7 Cmaj^7 Fmaj^7 Cmaj^7 G^7
ty miluješ a já klidně spím.

3. Kdo ti kreslí krásná dámo,
na kůži ty vrásky bílým inkoustem,
prstem brnkáš o piáno,
hledáš na mý tváři kde teď zrovna jsem.

4. Já teď ležím krásná dámo,
s tebou sám jenom tak v trávě pod stromem,
jenže není rozestláno,
spletl jsem si jaro zase s podzimem.

R: Na dveře ...

Kdo ti zpívá krásná dámo

Košilenka

Ami Fmaj^7 Emi
1. Košilenka tenká na břehu ležela,
C Emi Dmi G
neměl jsi se koupat, když neděle byla,
Ami Fmaj^7 Emi
a já se nekoupal, jenom koně brodil,
Ami Dmi E Ami
až mě ten vraný kůň do tý vody shodil.

2. Do tý vody shodil, do tý hlubočiny,
že jsem si nevšímal chudobný dívčiny,
chudobná děvečka mezi bohatýma,
jak lysá kozička mezi rohatýma.

3. Chudobná děvečka jinšího nic nemá,
jenom tu poctivost, kterou si zachová,
jenom do svítání za stodolou naší,
přijdeš o poctivost, až se koně splaší.

Kdyby mně tak bylo

Ami G^6 Fmaj^7 Dmi E
1. Kdyby mně tak bylo, jak mně býváva - lo
Ami F G Dmi E Ami
když mně to sluněčko jasně svítívalo
Ami G^6 Fmaj^7 Dmi E
svítilo mně slunce, bylo naproti nám
Ami F G Dmi E Ami
už se to sluněčko za hory ubírá

2. Svítilo mně děvče jak to krásné slunce
ale už nesvítí, odešlo za kopce
kdyby mně tak svítil, jak mně svítívával
když pěkný měsíček naproti bývával

3. Svítil mně měsíček z hory javorové
ale se zatemnil v síni šohajové
svítil mně měsíček, hezký šohajíček
ale už nesvítí, zašel za

Kouřovej signál

A Amaj^7 A^7 F$^{\#7}$
1. Ještě lesy voní lesní vůní,
Hmi E7
řeky mají stále stejnej směr,
D A Amaj^7
hlavu občas umej v horský tůni,
A^7 Hmi E
polož do trávy rezavej kvér,
D A
abys věděl, že jsi pořád svůj,
Hmi A
že máš rád svý starý kamarády,
Amaj^7 A^7
stálost prověřují naše pády,
Hmi E^7 A
ještě nejsme v nebi, ale tady v údolí.

A F$^{\#}$mi
R: Signál kouřovej, bílý znamení,
Hmi E A
že se neumírá, že se neumírá,
F$^{\#}$mi
signál kouřovej, bílý znamení,
Hmi E A
že se neumírá, že se neumírá.

2. Ještě kůra na stromech je hnědá,
ticho najdeš už jen v hlubinách,
ještě káně do hnízda si sedá,
dravci ukaž záda, a ne strach,
abys věděl, že jsi pořád svůj,
na duši ti vypalujou znaky,
kámoši, co plaší už jen ptáky,
kolíbaj se jako bludný vraky do údolí.

R: Signál kouřovej ...

3. Ještě jehličí do zadku píchá,
poldové si na tě vyskočí,
ozvaly se ledviny a mícha,
ještě dým tě kouše do očí,
abys věděl, že jsi pořád svůj,
že tě mají holky občas rády,
poznáš lumpy, kteří mají spády
na tvý starý zimní kamarády z údolí.

R: Signál kouřovej ...

Krajina

Ami Gmaj
1. Ani nevíš, jak tvé horké pusy bolí,
Fmaj^7 C
krajino, krajino,
Dmi G
tváře tvé jsou jedna brázda polí,
Fmaj^7 C
krajino, má krajino,
Hdim Ddim Ami
lišák měsíc ten se před nahotou schovává,
Dmi^7 Fmaj^7 C
a já zůstal s tebou jak strom bez větví,
E F G
krajino.

C Emi
R: Král se projel s družinou a nad tebou krajino,
Dmi^7 G
jak nad holkou nevinnou zůstal stát,
C Emi
písně deštěm ohraný na kamenný varhany,
Dmi^7 G Ami
zpíváš pozůstalým, co hledají majestát.

2. Slyším lesy, jak se rány seker bojí,
krajino, krajino,
vidím louky, jak si černý kytky strojí,
krajino, má krajino,
možná z nebe pro tebe pošlou velkej vůz,
jako zvíře padáš k nohám člověka,
krajino.

R: Král se projel ...

Krajino, krajino,
smutná neveselá,
kéž mi to pán bůh dá,
abys promluvila.

Kytky stále ještě voní

C **Dmi^7**
1. Mám blízko do lesů a do strání
Emi **Dmi^7** **G^7** **C**
a do trávy, kde večer sestra rosa brečí,
Dmi^7
na starou boudu slunce zaklepe
Emi **Dmi^7** **G^7** **C**
a vypráví, proč léto každoročně končí.

2. Zavřu svý oči na petlici
a nestojím o žádný fráze, hloupý řeči,
koukám, děti trhají kytici
do sklenice, za které jsi včera pil sám.

C **Ami** **Dmi^7** **G^7**
R: Kytky stále ještě voní, bílé mraky - stáda koní
C **Fmaj^7**
brodí se modrou oblohou,
Emi **Dmi^7**
zavři oči na petlici, holka zapálí ti svíci
Emi **F** **Cmaj^7** **Fmaj^7** **Cmaj^7** **F** **G^7**
a cigaretu fajnovou.

3. Když mozek v mojí hlavě rezaví,
tak udělám z okna dveře, utíkám ven,
na chvíli se tahle nemoc zastaví
a nastaví mi svoji nohu za týden.

4. Mám blízko do kopců a do nebe,
tam nezebe, tam večer sestra rosa brečí,
když slunce na mou hlavu zabuší,
tak netuší, že nerad bývám v létě sám.

R: Kytky stále ještě voní ...

Na rozloučenou

C **Emi^7** **Ami**
1. Kolikrát jsem to už vzdal,
G **Gmi** **A^7**
kolikrát na hanbu šel,
Fmaj^7 **C** **G**
do pekla však nepřišel.

2. Kolikrát z pravdy jsem zběh',
kolika lžím vrátil zrak,
kolikrát ujel mi vlak.

Dmi **G** **C** **Ami**
R: Na časy blýská se a my stále dál,
Dmi **G** **Cmaj^7** **C^7**
táhnem ten dřevěnej prám,
Dmi **G** **C** **Ami**
a komu stýská se, dlouho na kraji stál,
Dmi **G** **C**
sedne si ke stolu k nám.

3. Kolikrát pomoh' mi strach,
kolikrát zradil mě sen,
našel mě zas bílej den.

4. Kolika hvězd já se ptal,
kolikrát vlastně jsem žil,
kolikrát nepochopil.

R: Na časy blýská se...

Vzhůru do oblak

C **B**
1. Milá neplač nenaříkej jsem to já,
C **Ami**
kdo nechal umřít slávu,
Emi **Ami**
všechno je vyzpívaný,
F **C**
ale nevymilovaný.
2. Na nebi ovce pastýř zahání,
taky půjdem někdy spát,
na záda nám hvězdy prší
tak stopneme si k Panně vrak.
3. Hezky se to s námi naklání,
víno nám už nechce brát,
na záda nám hvězdy prší,
tak vzhůru vzhůru do oblak

Mys Horn

G D Ami
1. Až ti svíčka v srdci dohoří,
C Cmi G
odpluješ mi ve snu na mys Horn,
D Ami
hlavu schovám na tvém pohoří,
C D G C G
a zavolá mě zdálky zvon.

C G Emi Ami G
R: Že se mi stýská doma pod velkou strání,
C G A/C# C G
kradu květinám pel a stírám vrásky na rukou,
C G Emi Ami G
že se mi stýská nejsi po hříchu k má - ní,
C G A/C# C G C G
zas obeplouvám jak trosečník tvůj mys Horn.

2. Až ti víčka spadnou do noci,
zastaví se na tvém těle čas,
nebude nám dvěma pomoci,
ve vlnách se utopíme zas.

R: Že se mi stýská...

3. Pak se ráno s někým probudíš,
a nebude to právě on,
jako střela z lásky odletíš,
ke mně do přístavu na mys Horn.

R: Že se mi stýská...

Píseň malých pěšáků

G C D
1. Je nás víc než vloni,
G C D
obyčejnejch pěšáků,
Hmi C
chodíme hledat víru svou,
G
v dlažbě ukrytou,
D
jsme děti ulice.

2. Ráno bývaj smutný nádraží,
lásky odjížděj se vdát,
na peróně stojí schoulený,
s dálkou snoubený,
pěšáci silnice.

F G
R: Má svou jistou píseň,
F G
s košilí kdo spí drátěnou,
Hmi C
ó lidé tiše půjdem,
G
do starý vrby zvolat,
D G
helou jdem dál, helou.

3. Jednou pěšák zuje boty svý,
na šachovnici světa rád,
vykouří doutník, lehne si,
do stoky pod širák,
a bude snít.

4. O malých dětech na nádraží,
co hledaj mámu a duši svou,
ptáci pod křídly je ukryjou,
a pak v objetí,
s nima odletí.

R: Má svou jistou píseň...

5. Půlnoční vítr už vyhrává,
píseň malých pěšáků,
ulicí smutkem dlážděnou,
tichou dálnicí, tichou dálnicí,
půjdem dál.

Na červený listině

Dmi C
1. Je to smutné, co zbylo z nás,
Gmi Gmi7 A
papírové střely na kobercích lásky,
B G C
písně, které zněly, spolykaly pásky,
F B
kamarády přestavěly jako dům,
Gmi Dmi C Gmi
duše z betonu a patent na rozum.

C F B F
R: Je to náš svět, po víně mládnem,
B F
je to náš svět, nechcem a stárnem,
B Dmi
je to náš svět, když aspoň tělem vládnem,
C Dmi C Gmi
je to náš svět, a stejně rukou mávnem.

2. Je to smutné,co zbylo z nás
na červený listině hned vedle ptáků,
po zvrácený hostině svět bez tuláků,
někde hodně dole naše příjmení,
to je pro člověka špatný znamení.

R:

3. Je to smutné, co zbylo z nás,
kam se to schováváš dnes, človíčku - blázne,
když Pravda nabídla paní Lži rámě,
na který dálnici zůstal jsi stát
a která holka dnes bude tě hřát.

R:

Vojanda

G Hmi7
1. Byla vojna byla bude za rok znovu,
C G D
nebude mlá - denců, aby šli pro vodu.
D G Hmi7
Pojďte chlapci, pojďte, i já s vámi půjdu.
C G D
Na zelený hoře košilky prát budu. m - m

D G Hmi7
2. Kde bys naše milá tolik mýdla vzala,
aby jsi od krve košilky vyprala.
Až já ráno vstanu, rosičku naberu,
na zelený hoře košilky vyperu.

3. Kde bys naše milá tolik vody vzala,
aby jsi od krve košilky máchala.
Byla vojna byla, bude za rok znovu,
nebude mládenců, aby šli pro vodu.

P.S.

C Cmaj^7 C^7
1. Stála u vrátek tichá a smířená,
F D^7 G
jen vítr bušil do drátů jak do cimbálku,
C Fmaj^7 Dmi D^7
já chtěl nazpátek k ní se vrátit,
F G C
a věděl, že zas prohrávám dívčí válku.
Dmi F
Do jedné z komor svýho srdce,
C C^7
mě na jeden západ zamyká,
F D^7
proč se mi z údolí a hor,
Fmaj^7 C
tam od ní těžko utíká.

Dmi
R: Tak se nemrač lásko,
F C
že se ráno s nocí ztrácím,
Dmi Fmi C
třeba jednou lásko postavím ti velkou máj,
Dmi
nezapomeň lásko,
F C
že i já se v zimě vracím,
Dmi Fmi C
pak nám budou lásko pod peřinou srdce tát.

2. Chtěl bych zase jít tou její krajinou,
ochutnat sladkých koláčů spadlých až z nebe,
její slzy pít, když se tak bála,
že bez boje zas prohrává mě vedle sebe.
Na dráty vítr smutně hraje,
když si mě rosou vyprovází,
proč se mi z údolí a hor,
tam od ní těžko odchází.

R: Tak se nemrač

Nápis na štítu domu

Cmi F Dmi B
1. Bože žehnej domu to - mu
Cmi F Gmi
vystavěl jsem nevím komu
Cmi Fmi Gmi
Bůh je toho všeho pá - nem
Cmi B Cmi
já jsem jeho hospodářem

2. Bože žehnej mi cokoli
vystavěl jsem mezi poli
Bůh se na mě shora dívá
jak se mi v tom domě zpívá
R: Řekni lidem pravdu prostou
proč tvé slzy v poli rostou
říkej lidem bez ustání
z lásky že je milování
3. Bože žehnej dvoru tomu
vystavěl jsem vím už komu
vymaloval mé panence
na dvě líčka po pomněnce
4. Bože žehnej tomu světu
vystavěls ho za úsvitu
svět se ale do tmy kácí
lidi k sobě lásku ztrácí
R: Řekni lidem pravdu prostou...
Bože žehnej domu tomu

Záblatský louky

C Dmi G C
1. Záblatský louky jsou při dolině
C Dmi G C
nikdy tam travička nevyhyne
Dmi G D^7 G
nevyhyne, nevyhoří
C Dmi G C
protože vodička po ní běží

2. Pod našima okny roste tráva
co jsem se, přesmutná, naplakala
co dostala od matičky
až mě rozbolely mý očičky
co dostala od tatíčka
až mě rozbolela má hlavička

3. Z toho si Mařenko, nic nedělej
vždyť k vám může chodit někdo jinej
|:Voda vyschne, tráva zvadne
nebudu mít více děvče žádné

Padá soumrak bledý

Ami C
1. Padá soumrak bledý
Ami A^7 Bdim
a já s koněm svým
F E
odpočívám v tichu stepi
Ami F E
prach se lepí na ret můj

2. Nemám život lehký
to já dobře vím
život není žena děti
a čas letí pak řekne stůj

Ami Emi
R: Noční tmou až píseň pastevců
F Ami
krajem se rozletí v dál
Dmi
jitro vše umlčí
G^7 E^7
jakoby vítr je svál

3. K horám vede cesta
a já s koněm svým
odpočívám v tichu u ní
co má vůní, ty rád mám

R: Noční tmou ...

3. K horám...

Všech vandráků múza

G Fmaj7 G
1. Přišla k nám znenadání, hubená až hrůza,
Fmaj7 G Fmaj7 G
a řekla, že je múza všech vandráků z Čech,
Fmaj7 G
to nebyl hřích po nocích, než po kytaře sáhla,
Fmaj7 G Fmaj7 G
tak nám chleba kradla a čmárala po zdech.

Emi D G C G
R: Haleluja, zavírá se brána,
C G
my zpívat chcem do rána,
C G
než napadá sníh,
Emi D G C G
haleluja, kteroupak si dáme,
C G
než skončíme s ránem
C G
na hřbitově obutých.

2. Na Moravě z demižónu dobré víno pila,
pak mezi námi žila spoustu hezkejch dní,
až jeden pán v limuzíně začal po ní toužit,
budeš mi, holka, sloužit, a oženil se s ní.

R:

3. Každou noc po milování skládala mu hity
a kašlala na city, na obyčejnej lid,
za pár dní tahle můza, dneska služka Mici
skončila na ulici a pod mostem má byt.

R:

G Fmaj7 G
*: Vraťte nám, vraťte nám tu všech vandráků

múzu,

Fmaj7 G Fmaj7 G
má roztrhanou blůzu, hm hm hm ...

Padlý anděl

Kristofferson

```
        G  D   Emi       C                  G          D     G
1. Jdu svítáním a můj spánek prohrál souboj s trápením,
     G  D  Emi       C                G      D       G
   a jarní déšť začal kreslit do mé tváře znamení,
    D                 G
   máš křídla jen zmáčená,
    D                     G
   rád vzlétnout bys chtěl,
    G7  C              G                  D              G
   ó, z lásky anděl padlý brečí tu sám do kamení.

2. Jdu svítáním zdá se mi, že sny ulétly podél cest,
   že čím dál víc přátel umírá jak stromy, co maj kvést,
   vidím křídla jen zmáčená,
   rád vzlétnout bys chtěl,
   ó, z lásky anděl padlý do kaluží tu roní déšť.

    G
R: Polámaná křídla bílá,
    C                     G
   domov racků toulavých,
                 Emi     D
   je dávnej úděl závětí,
    G
   přilétli až z Atlantidy,
    C                     G
   křičí na všech nárožích,
    D                                G
   ke sluncím vzlétnou vzápětí.

3. Jdem svítáním jenom v dálce svítí známé souhvězdí,
   na zápraží čeká bílej vůz a dívka v podloubí,
   a najednou křídla má zmáčená,
   chtěla by jen létat a žít,
   ó, z lásky padlý anděl brečí, na tváři smích nevyloudí.
                  D              G
   A tak jako on křídla má zmáčená,
                 D             G
   chtěla by jen létat a žít,
   G7   C              G           D                  G
   ó, z lásky anděl padlý na dívkách už neloudí,
   G7        C              G
   lásku, z lásky anděl padlý,
          D
   pohladit chtěl jenom,
    G            C    G
   polámaná křídla bílá.
```

Přijela jsem v cadillacu

G Ami
1. Přijela jsem v cadillacu,
D Emi
s mlhou v očích,
C Hmi
probdělých rán,
Ami G
a s povzdechem ranních vlaků,
Hmi C G
řekla: můj cit je vyprodán.

2. Já z vesnice stál jsem jak sloup,
já z vesnice,
a od koní,
a toužil moc jí obejmout,
než desátá nám odzvoní.

G Ami D
R: Nad krajinou čertovskej smích,
Emi
nad krajinou,
C Hmi
se spoustou rýh,
Ami G
přichází den pokojem mým,
Ami C G
ujíždíte na plný plyn.

3. Ten den byl náš nedělní čas,
voňavej vzduch,
trav na mezích,
seno v lukách a drobnej špás,
jistě by stál v něm za ten hřích.
4. S vámi slečno v cadillacu,
s mlhou v očích,
probdělých dní,
však s povzdechem ranních vlaků,
odjedete, až zevšedním.

R: Nad krajinou...

5. = 1.

Rána v trávě

Ami G
R: Každý ráno boty zouval,
Ami G
orosil si nohy v trávě,
Ami G
že se lidi mají rádi, doufal
Ami G Ami
a procitli právě.
Každý ráno dlouze zíval,
utřel čelo do rukávu,
a při chůzi tělem sem tam kýval,
před sebou sta sáhů.

C G F C
1. Poznal Moravěnku krásnou,
Ami G C
a vínečko ze zlata,
C G F C
v Čechách slávu muzikantů,
AmiEmi Ami
umazanou od bláta.

R: Každý ráno boty...

2. Toužil najít studánečku,
a do ní se podívat,
by mu řekla proč holečku,
musíš světem chodívat.
Studánečka promluvila,
to ses musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses jindy narodit.

R: Každý ráno boty

Sbohem romantiko

Emi **A** **Emi**
1. Pomalu slunce usíná, padá za obzor,
Hmi **A Emi**
nikdo v té chvíli nezpívá, zvedá se vítr z hor,
A **Emi**
pomalým krokem přichází, stříbro na řasách,
Hmi **Emi**
dvě velký oči od sazí a z nich se dívá strach.

A **D** **Ami**
R: Já vím do noci prchá od lidí,
C **D** **Emi**
romantika holka hezká.

2. Z netopýřího sametu má po kolena plášť,
z batůžku zbytky sonetů dává mi pod polštář,
pomalu ber si pomalu, opustíš-li mne,
nejde žít jak já postaru a den ode dne.

R: Já vím do noci...

3. Pomalým krokem loudá se dolů na perón,
na věži půlnoc houpá se, nikde žádnej tón,
dívá se přitom na tebe učiněnej ráj,
kupuje lístek do nebe, říká ti good bye.

R: Já vím do noci...

4. K ránu když znovu usínám, padám do hlubin,
celou ji tiše objímám, spát s ní ještě smím,
pomalu hochu pomalu, jsem holka dezertér,
soucitu je tak pomálu, po kousíčkách ber.

R: Já vím do noci...

Severní vítr

G **C** **G**
1. Kolik tónů vítr zná,
Ami **D**
když zpívá tam u nás,
G **C** **G**
a je-li láska na prodej,
Ami **D**
lásky ptám se vás,
G **C** **G**
a dá se koupit slunce,
Ami **D^7**
jen tak vzít ho do dlaní,
C **G**
když prochází se oblohou,
Ami D **G**
s ním vítr severní.

2. Kolik barev vítr má,
když kreslí lidem tvář,
jedněm vrásky druhým žal,
těm třetím svatozář,
a proč chudým nedá nic,
když chvátaj na ranní,
jen provází je oblohou,
ten vítr severní.

3. Kolik přání vítr zná,
když listy otvírá,
po nocích někde při svíčkách,
všem větrům předčítá,
když se ráno podívám,
do schránky poštovní,
zas po rukou mi utíká,
jen vítr severní.

4. Tak si létá v údolí,
nad městem zatočí,
stále se nám vyhýbá,
a směje do očí,
když ho chytím za rukáv,
dá se se mnou do praní,
chce být stále svobodnej,
můj vítr severní

Svítej Bože svítej

Emi Emi$^{9/5+}$ Emi Emi$^{9/5+}$
1. Svítej Bože svítej, aby nový den byl,
E$^{9-/7}$ Ami^{7} Hmi^{6-} Ami^{7}
abych se podíval, v kterým domě jsem byl.

2. Půjč ty mě má milá bílého šátečka,
E$^{9-/7}$ Ami^{7} Hmi^{6-} A^{7} A^{6} G$^{/A}$ A^{7}
já ti s ním zakryju východ od sluníčka.

D Emi^{7} D A^{7}sus
3. Proč by jsi synečku, proč by jsi zakrýval,
G$^{/A}$ A Emi^{7} A^{7}sus
však já na to rostu, abys k nám chodíval,
D Emi^{7} D A^{7}sus
abys k nám chodíval dveřma a ne zadem,
G$^{/A}$ A Emi^{7} A^{7}sus
až budou mé nožky v noci ležet ladem

Tak jsme vandrovali

Ami G Fmaj^{7} E^{7} Ami G Cmaj^{7}
1. Tak jsme vandrova - li po tom našem kraji,
Fmaj^{7} E^{7}
viděli jsme, viděli,
C Fmaj^{7} G Fmaj^{7} E^{7}
čtyři lípy poražený, dvě hospody rozvedený,
Ami G C
s lidma, co tam chodili,
C Fmaj^{7} G Fmaj^{7} E^{7}
naše báby tiše stály, novotám se v koutku smály,
Ami Emi Ami Emi Ami
potom oči za - vře - ly.

2. Tak jsme vandrovali po tom našem kraji,
slyšeli jsme, slyšeli,
zvyky dávno odložený, svatby v autech posvěcený,
lidma, co tam zůstali,
místo pláče plno smíchu a v tom smíchu taky pýchu,
velkou jako pondělí.

3. Tak jsme vandrovali po tom našem kraji,
zpívali jsme, zpívali,
starý písně pohozený, jak vojáci byly němý,
lidi už je neznali,
jen ty báby tiše stály, zpívaly, tančily s námi,
jak o zlatý neděli.

V tej klášterskej hospodě

Ami **Fmaj^7** **C**
Koukni holka koukni, kterak jsou mě ztloukli,
Fmaj^7 **C** **G** **E** **Ami**
v tej klášterskej hospodě a to všechno pro tebe.

Koukni holka koukni, kteraj jsou mě ztloukli,
šla jsi domů s vojákem, s tím francouzským pěšákem.

Voják má flintičku, dával ti hubičku,
tys mu dala jablíčka včera v noci na líčka.

A já jsem to věděl, do kláštera běžel,
na vojnu tam verbujou, samou chválu slibujou.

Když nás pochytali, do klády nás dali,
všechny panny plakaly, matky ruce lámaly.

Kdo nemá peníze, ten si rány líže,
a kdo nemá tolary, musí žít s kyrysary.

Koukni holka koukni, kterak jsou mě ztloukli,
v tej klášterskej

Ve zvonkách

C **G** **C**
1. Já milou daleko mám
Emi **Ami** **Bdim**
koníčky kšíruju sám,
Dmi **G** **Emi A^7**
trápím se, že s jiným lí - há
Dmi **G** **Fmaj^7**
ve ve zvonkách za souvratí,
Dmi **G** **C** **G^{7}sus**
sukýnka se jí krátí.

2. Málo mě, můj milej, máš,
s koníčky se jen touláš,
můj ženich v sednici píská,
myslí, že je kníže pán,
že už víc nepřijdeš k nám.

3. Já milou daleko mám,
v hospodě zahrát jí dám,
až půjde k oltáři bílá
ve zvonkách za souvratí,
ze srdce se mi ztratí.

4. Ve zvonkách za souvratí
pšenička už se mlátí,
mlátí, až srdce se svírá,
že milou zakletou mám,
že milou zakletou mám.

Tam na Picadilly

G **C^7** **G**
1. U mýho krámku tam na Picadilly,
D **G**
čistím boty od špinavejch cest,
C^7 **G**
čistím boty toho, kdo se bojí,
D **G**
vyhnout blátu a nastavit pěst.

G **C^7** **G**
R: O ho ho tam na Picadilly,
D **G**
o ho ho kdo se podívá,
C^7 **G**
o ho ho tam na Picadilly,
D **G**
o ho ho duši svou mi dá.

2. Buď pozdrav panbů moje malá rajdo,
černou kůži dneska zase máš,
ráno tvá duše potřebuje mejdlo,
noční stíny v umyvadle smaž.

R: O ho ho tam na Picadilly...

3. Proč ten děda sbírá starej chleba,
odpadový koše převrací,
trošku peněz vydělat je třeba,
malá penze na to nestačí.

R: O ho ho tam na Picadilly...

4. A když prší tam na Picadilly,
čistím boty od špinavejch cest,
říkám vždycky ráno po neděli,
že je život tvrdej jako pěst.

R: O ho ho tam na Picadilly

Virginie

Dmi **A7**
R: Já vodjel jsem do Virginie
Dmi **A7** **G**
jo, tenkrát bylo mi hej
F **Dmi**
že prej se tam dobře žije
B **Dmi**
a teče tam jen petrolej

C **F**
1. To město je samej černej mrak
C **F**
dým roznáší po kraji saze
B **Bmi** **Dmi**
a navečer jezdí ti po zádech strach
B **Dmi**
život tam platíš draze

2. O souboje máš postaráno
kolt odjištěn musíš míti
kdo myslí, že má už vyhráno
ten obvykle jde pod kvítí

R: Já vodjel...

3. Když v krčmě se rozžehnou lampy
tu nastane velkej kravál
jo kdepak jsou mý dobrý kempy
jo kampak je vítr zavál

4. A starej Tom do toho zpíval
jak jednou za boží noci
tu těžní věž, co tady míval
ohlodali mu tři vlci

R: Já vodjel...

5. A tak tady sedím, povídám
o tomhletom všechno, co vím
a slzičku v oku vždy mívám
když konečně město už spí

R: Já vodjel...

Ty já

Cmaj7
1. Ty, já, ty, já
Fmaj7
pod hvězdama spíme
Cmaj7
ty, já, ty, já
Fmaj7
spáče nebudíme
Ami **F** **Emi** **G**
Létám ve snu mrtvou krajinou
E
z bájné výšky
F
vidím správce ohňů pozůstalých
C **G**
jak svazuje ruku tvou a mou

2. Ty, já, ty, já
co o sobě víme
ty, já, ty, já
do tmy nevidíme
Kráčím s tebou noční oblohou
bílá místa
v mléčné dráze, která zbyla po nás
označkujem křížkem na nohou

3. Ty, já, jsi kámen
co po tobě hodím
ty, já, jsi louka
po které si chodím
Svítá, z ohniště už stoupá dým
prázdným ránem
zpívám píseň, jak se vedle tebe
po kolikáté znovu narodím

Za ruku mě vem

Ami
1. Za ruku mě vem, řekni jak se mám
Emi^7 **Ami**
Když se navracíš k ránu po špičkách.

Za pár babek jen já prohrál jeden flám,
Emi^7 **Ami** **F^7** **E^7**
jeden blbej den v noci do dna splách'.

Ami
R: Často nás napadá, že pravda shůry nepadá,
G **Ami**
páni se maj', mají na zemi ráj,
Ami
peníze jim naprší, klid nám vlejou do duší,
G **Ami**
můžem se smát a na blázny si hrát.

2. Za ruku mě vem, když jinam utíkám,
jako dravá řeka jsem nespoutaná.
Já se toulal jen, hledal ztracenej prám,
zbyl jsem ale sám lásko provdaná.

R: Často nás napadá...

3. Za ruku mě vem, půjdem třeba do háje,
z toho města snů, co nás uspává,
za ruku mě vem, vyjdem spolu ze stáje,
a nespoutaná hříva stádu zamává.

R: Často nás napadá...

Zvon dál tu zní

Emi **Dmi**
1. Zdá se nám stále víc,
C **Dmi**
že nás vyzouvá vítr z hor,
C
a zvon dál tu zní,
A^7
dál tu zní,
Fmaj^7 **Gdim**
blázne máš právo svý,
Fmaj^7 **C**
blázne máš právo svý.

2. Spálenou trávou jdem,
jako verbíři svůj díl si brát,
a zvon dál tu zní...

3. Víno nám vymejvá,
z očí zlatý prach poslední,
a zvon dál tu zní...

4. Poutníci bláhoví,
svět se zamračil král hladoví,
a zvon dál tu zní...

Všechny cesty začínají k ránu

D **G** **D**
1. Stávají ve frontách na pozlátko,
G **D**
bledé ženy, včera dívky z měst,
G **D**
a doufají, až splatí všechny splátky,
G **Emi^7**
že koupí jednu z dobrejch cest.

2. Stromům kreslí podzim další vrásky,
milenci šli někam domů spát,
prominentní synáčkové zlobí,
a klasikové mohou hrát.

D **G** **D**
R: Všechny cesty začínají k ránu,
G **D**
po chudé a krátké snídani,
G **D**
a málem věříš na pitomou fámu,
G **Emi^7**
že ti není šestnáct a pár dní.

3. Tak se díváš pokud možno zpříma,
na hvězdy, který jsou nám vzdálený,
když v limuzínách letí do neznáma,
my v hospodách jsme zavřený.

4. Jen tuláci jsou stejný jako vždycky,
brázdí světem jak ty, můj anděli,
a věří, že si najdou tichej domov,
někde v posledním údolí.

R: Všechny cesty...